

Nr 496.

Av herr **Sandström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 271, angående lönereglering för lärare vid de allmänna läroverken m. fl. statliga undervisningsanstalter m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition till årets riksdag nr 271 har bland annat föreslagits, att extralärarna vid statens tekniska läroverk och gymnasier skola placeras i samma lönegrad som extralärarna vid de allmänna läroverken, eller i lönegrad 20, innebärande, att de ställas tre lönegrader under de ordinarie adjunkterna vid samma allmänna läroverk i enlighet med läroverkslönesakkunnigas förslag.

Att ställa de tekniska extralärarnas avlöning i viss relation till dessa ordinarie adjunkters löneställning anser jag icke riktigt.

Som bekant finnas icke vid de tekniska läroverken och gymnasierna några ordinarie adjunkter anställda. Alla ordinarie lärarebefattningar vid dessa läroanstalter utgöras av lektorat, och dessas innehavare hava enligt förslaget i den ovannämnda kungl. propositionen placerats i lönegrad 27. De extra lärarna vid de tekniska läroverken måste, för att stå beredda till ordinarie tjänst, hava kompetens enligt de nya bestämmelserna, som för övrigt upptaga flera befodringsgrunder än för lärare vid de allmänna läroverken. Dessa extra lärare tjänstgöra i samma omfattning som de ordinarie lärarna, d. v. s. lektorerna. Men enligt det kungl. förslaget skulle de endast få en årslön, som är ej mindre än 4,300 kronor lägre än de ordinarie lärarnas. Denna disproportion mellan dessa löneinkomster är verkligen allt för stor och kan icke försvaras.

Men även en annan betydelsefull omständighet föreligger till de tekniska extralärarnas nackdel vid jämförelse med de allmänna läroverkens extralärarkrafter, och denna består i befodringsmöjligheten. Då härom året en mängd nya ordinarie läraretjänster inrättades vid de allmänna läroverken fattades intet liknande beslut beträffande de tekniska läroverken, och ej heller vid innevarande års riksdag föreligger något förslag i detta hänseende. Jag bortser därvid från det enda undantaget i detta hänseende, nämligen det förslag om inrättande av en enda ny lektorstjänst vid Örebro tekniska läroverk, som verkligen är tillfinnandes i den kungl. propositionen. I stort sett äro befodringsmöjligheterna för de tekniska extralärarna lika dåliga som tidigare. Som exempel kan nämnas en extralärare vid Härnösands tekniska gymnasium, som nu innehåft sin extralärartjänst i 16 års tid utan möjlighet att komma vidare.

Då de tekniska extralärarna hava en så oviss ställning i fråga om befodrning föreligger även från denna synpunkt sett ett starkt skäl att placera dem i högre lönegrad än vad departementschefen gjort.

Med hänsyn till att läroverkens extralärare placerats 3 lönegrader lägre än dem närmast stående ordinarie lärarna, adjunkterna, kunde visst fog finnas för att låta de tekniska läroverkens extralärare komma i lönegraden 24 eller 3 lönegrader under lektorerna.

Jag vill dock icke sträcka mig så långt, utan anser mig böra stanna vid att föreslå dem uppflyttade till lönegraden 22, men vill tillägga, att detta med hänsyn till de för dessa extralärare rådande prekära förhållanden måste anses vara ett minimum.

Med stöd av det sagda tillåter jag mig alltså hemställa,

att riksdagen måtte besluta på så sätt ändra Kungl. Maj:ts förslag i propositionen till årets riksdag nr 271, att de extra lärarna vid statens tekniska läroverk och gymnasier uppflyttas från den tjugonde till den tjugoundra lönegraden samt att anslaget för nästa budgetår höjes med däremot svarande belopp.

Stockholm den 6 april 1937.

Nils V. Sandström.